RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 75.150/3
van 13 februari 2024

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie houdende inhoudelijke en technische aanpassingen en aanpassingen met het oog op de bescherming van persoonsgegevens en het Wetboek van vennootschappen en verenigingen’

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

Op 18 december 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie houdende inhoudelijke en technische aanpassingen en aanpassingen met het oog op de bescherming van persoonsgegevens en het Wetboek van vennootschappen en verenigingen’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 januari 2024. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lise VANDENHENDE, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 februari 2024.

*

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt er hoofdzakelijk toe het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ (hierna: Mediadecreet) te wijzigen.

De wijzigingen strekken ertoe het Mediadecreet aan te passen aan het nieuwe Wetboek van vennootschappen en verenigingen en in overeenstemming te brengen met de AVG.[2] Het voorontwerp bevat daarnaast ook nog een aantal technische aanpassingen om onder meer een foutieve nummering of materiële fouten recht te zetten. Tenslotte bevat het voorontwerp ook enkele inhoudelijke aanpassingen, zoals onder meer wijzigingen met betrekking tot het mandaat van de leden van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Het aan te nemen decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De artikelen 20 en 67 tot 105 van het ontwerp regelen de verwerking van persoonsgegevens.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

‡LW-BDCYJCED-HFBFAVT‡

betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de "essentiële elementen" voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.[3]

Bijgevolg moeten de 'essentiële elementen' van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.[4]

3.1. In het ontworpen artikel 33, § 1/3, van het Mediadecreet (artikel 20 van het voorontwerp) wordt bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens betrekking heeft "op alle categorieën van persoonsgegevens, met inbegrip van persoonsgegevens als vermeld in artikel 9, en 10 van de algemene verordening gegevensbescherming, die voorkomen in de gegevens, informatie en documenten die verwerkt worden bij de uitvoering van de taken, vermeld in paragraaf 1". Deze bepaling is te algemeen verwoord en moet meer worden afgebakend.

3.2. In de ontworpen artikelen 237/1 tot 237/25 van het Mediadecreet (artikel 67 tot artikel 93 van het voorontwerp) wordt de maximale bewaartermijn telkens vastgelegd op tien jaar, waarna "conform artikel III.87, §1, [eerste lid,] 3°, van het bestuursdecreet van 7 december 2018 aan die persoonsgegevens een definitieve bestemming [wordt] toegewezen". Aan de gemachtigde werd gevraagd of deze bepaling inhoudt dat de uiteindelijke maximale bewaartermijn wordt vastgelegd door selectieregels overeenkomstig artikel III.87 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Ze antwoordde daarop als volgt:

> "Het Grondwettelijk Hof heeft aan de hand van inmiddels vaststaande rechtspraak bepaald dat een wetgevende tekst waarin de bepalingen omtrent het verwerken van persoonsgegevens zijn opgenomen, de essentiële elementen van de verwerking moeten bevatten om de toetsing aan artikel 22 Gw. te kunnen doorstaan. Ten gevolge van deze rechtspraak, vertaalt het legaliteitsbeginsel zich dus in de noodzaak om in een wettekst deze essentiële elementen van de gegevensverwerking op te nemen, zo ook de bewaartermijn van de desbetreffend persoonsgegevens.
>
> In de bepalingen in kwestie wordt een principiële maximale bewaartermijn van 10 jaar bepaald. Na deze termijn speelt artikel III.87, 3° van het Bestuursdecreet. Conform dit artikel wordt aan elk bestuursdocument, en de daarin opgenomen persoonsgegevens, een definitieve bestemming toegekend (middels het opstellen van selectieregels). Er zijn daarbij twee mogelijkheden:
>
> De betrokken documenten, met inbegrip van de daarin opgenomen persoonsgegevens, worden vernietigd.

[3] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

[4] Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 'betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie', opmerking 101 (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

‡LW-BDCYJCED-HFBFAVT‡

De betrokken documenten, met inbegrip van de persoonsgegevens, hebben een waarde voor het algemeen belang in het kader van wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden. In dat geval kunnen zij de definitieve bestemming ‘permanente bewaring’ krijgen.

Bij het opstellen van deze selectieregels houdt de selectiecommissie expliciet rekening met de regelgeving met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (artikel III.87, §1., derde lid).

Gelet op het bovenstaande wordt de maximale bewaartermijn dus wel degelijk in het ontwerp van decreet zelf bepaald. In principe zullen de persoonsgegevens bij het verstrijken van deze 10-jarige termijn vernietigd worden. Enkel indien de bestuursdocumenten – met inbegrip van de persoonsgegevens – een waarde hebben voor het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, zullen deze verder kunnen worden bewaard. Daarbij zal de selectiecommissie (bij het bepalen van de selectieregel) ook rekening houden met maatregelen die voorzien kunnen worden om de identificatie van de betrokkene te belemmeren (artikel III.87, §1., derde lid, 1°, d)).

(…)

In het geval van permanente bewaring van bestuursdocumenten zal de selectiecommissie waar mogelijk maatregelen bepalen om de identificatie van de betrokkene te belemmeren (artikel III.87, §1., derde lid, 1°, d)).

Dergelijke maatregelen kunnen betrekking hebben op anonimisering, maar dit is niet noodzakelijk het geval. In bepaalde gevallen zullen de gegevens louter gepseudonimiseerd worden (bijvoorbeeld wanneer anonimisatie niet mogelijk is).

In een situatie waar de bewaring van persoonsgegevens absoluut noodzakelijk is (…) voor het realiseren van de doelen van algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, worden de gegevens noch geaonimiseerd, noch gepseudonimiseerd.

Dit is in lijn met artikel 5(1)(e) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, dat voorziet in een uitzondering op het principe van opslagbeperking voor persoonsgegevens die verwerkt worden met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, conform artikel 89(1.) AVG. Daarbij bepaalt dit artikel specifiek dat pseudonimisering van gegevens aangeraden is, maar niet noodzakelijk wanneer de vooropgestelde doelen niet vervuld kunnen worden met gepseudonimiseerde gegevens.

Eventueel kan ook worden verwezen naar ‘TITEL 4. - Verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89, §§ 2 en 3, van de Verordening, Hoofdstuk III, Afdeling 3. - Anonimisering of pseudonimisering van de gegevens verwerkt met het oog op wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden’ van de Wet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (2018) waarbij de mogelijkheid wordt geboden om te anonimiseren of te pseudonimiseren.

Het spreekt m.i. voor zich dat elke verwerkingsverantwoordelijke bij elke verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, gebonden is om zich aan deze wet te houden, net zoals elke verwerkingsverantwoordelijke ertoe verplicht is om zich aan de AVG te houden.”

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat de maximale bewaartermijn enkel voortvloeit uit de ontworpen bepaling en niet wordt vastgelegd in selectieregels overeenkomstig artikel III.87 van het Bestuursdecreet. Die selectieregels worden enkel gebruikt om de definitieve bestemming te bepalen (vernietiging of permanente bewaring). Die permanente bewaring veronderstelt wel, zoals de gemachtigde zelf ook aangeeft, dat daarbij in de mate van het mogelijke de identificatie van de betrokken personen onmogelijk wordt gemaakt, overeenkomstig artikel 89, lid 1, AVG.

3.3. De ontworpen artikelen 237/28, vierde lid, 237/29, vierde lid, en 237/30, vierde lid, van het Mediadecreet (artikelen 99, 101 en 103 van het voorontwerp) bepalen dat de verwerkte persoonsgegevens "maximaal [worden] bewaard voor zolang dat noodzakelijk is voor de uitvoering van de instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen". Op de vraag hoe daarmee is voldaan aan het vereiste om de maximale bewaartermijn in het decreet zelf te bepalen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

> "Conform artikel 5.1, e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer verwerkt worden dan voor de doeleinden waarvoor zij nodig zijn. In die context preciseert artikel 13.2, a) AVG dat indien het niet mogelijk is om de termijn te bepalen gedurende dewelke persoonsgegevens bewaard zullen worden, tenminste de criteria ter bepaling van deze termijn dienen uiteengezet te worden.
>
> In dit geval wordt de bewaartermijn bepaalt d.m.v. de 'nood voor het uitvoeren van de instrumenten voor leeftijdscontrole'. Dit moet steeds voor elk individueel geval bepaald worden. Concreet betekent dit dat zodra m.b.t. een bepaalde betrokkene de nood tot leeftijdscontrole is weggevallen (omdat deze de meerderjarige leeftijd heeft bereikt of niet langer gebruik maakt van de betrokken dienst), diens persoonsgegevens niet langer bewaard zullen worden.
>
> Ontwerpers wensen in deze context te benadrukken dat de opgenomen termijn een maximumtermijn betreft. Binnen deze maximale bewaartermijn is het steeds aan de verwerkingsverantwoordelijke om de concrete bewaartermijn te bepalen, rekening houdend met de principes van de AVG, en meer bepaald met de principes van 'minimale gegevensverwerking' en 'opslagbeperking' zoals gewaarborgd door artikelen 5.1, c) en 5.1, e) AVG."

De verwijzing naar de doeleinden, met name "de uitvoering van de instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen" volstaat niet om te kunnen afleiden wat de maximale bewaartermijn zou zijn. De bepalingen komen neer op een parafrasering (en enigszins specificering) van het vereiste in artikel 5, lid 1, c) en e), AVG dat de persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, maar een dergelijke parafrasering volstaat niet in het licht van het voormelde legaliteitsbeginsel. Er moet dan ook ofwel uitdrukkelijk een maximale bewaartermijn worden vermeld, of voldoende elementen op grond waarvan de bewaartermijn kan worden bepaald.

3.4. Nergens in de voormelde ontworpen bepalingen worden de categorieën van personen bepaald die toegang hebben tot de betrokken persoonsgegevens. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "Het Grondwettelijk Hof heeft aan de hand van rechtspraak bepaald dat een wetgevende tekst waarin de bepalingen omtrent het verwerken van persoonsgegevens zijn

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

opgenomen, de essentiële elementen van de verwerking moeten bevatten om de toetsing aan artikel 22 Gw. te kunnen doorstaan. De essentiële elementen zijn:

- de doeleinden van de verwerking;

- de categorieën van persoonsgegevens die worden verwerkt;

- de categorieën van personen ontvangers tot de verwerkte persoonsgegevens;

- de rechten van de betrokkenen (en eventuele inperking daarvan);

- de bewaartermijnen van de persoonsgegevens, en;

- de verwerkingsverantwoordelijken.

Wie concreet toegang heeft tot de desbetreffende persoonsgegevens of hoe deze toegang is geregeld, wordt op zich niet als essentieel element beschouwd. Dit in tegenstelling tot de ontvangers van de desbetreffende persoonsgegevens, wat wel als een essentieel element wordt beschouwd.

Daarnaast stellen opstellers vast dat het niet opportuun zou zijn om iedereen die potentieel toegang zou hebben en/of krijgen tot de desbetreffende persoonsgegevens te bepalen in de tekst van het decreet. Opstellers streven er immers naar om een toekomstbestendige decreettekst op te stellen, wat niet kan worden bereikt door het *ad nominem* vastleggen van de personen/functies die toegang zouden hebben en/of krijgen tot de desbetreffende persoonsgegevens

Dat gezegd zijnde merken opstellers tevens op dat de bepalingen van de AVG onverkort van kracht blijven op een verwerkingsverantwoordelijke bij het verwerken van persoonsgegevens in het kader van dit decreet. Bijgevolg blijft ook het principe van ‘minimale gegevensverwerking’, zoals gewaarborgd door artikel 5.1 c) AVG, onverminderd van toepassing. Concreet dient de desbetreffende verwerkingsverantwoordelijke dan ook passende technische en organisatorische maatregelen in stelling te brengen teneinde het principe van ‘minimale gegevensverwerking’ te waarborgen. Dergelijke maatregelen omvatten, onder meer, het in stelling brengen van een passend systeem inzake toegangsbeheer.”

Met die zienswijze kan niet worden ingestemd. Uit opmerking 3 en de erin aangehaalde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt wel degelijk dat de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens een essentieel element is dat moet worden bepaald in het voorontwerp zelf en dat dit niet louter kan worden afgeleid uit de vereisten die de AVG ter zake bevat. Dat veronderstelt uiteraard niet, zoals de gemachtigde lijkt voor te houden, dat die personen *nominatim* moeten worden aangewezen. Zo volstaat het als wordt bepaald dat (bepaalde categorieën van) personeelsleden van op te sommen instanties toegang hebben tot de betrokken gegevens. Bovendien moet die vermelding worden toegespitst op elk van de gevallen van gegevensverwerking die in het voorontwerp wordt geregeld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In de inleidende zin van artikel 2 van het voorontwerp moet worden geschreven: “laatst gewijzigd bij het decreet van 26 januari 2024”.

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

Deze opmerking geldt ook voor de inleidende zin van artikel 57 van het voorontwerp

Artikel 10

5. Artikel 10, 1°, van het voorontwerp voegt in artikel 12, § 1, eerste zin, van het Mediadecreet een zinsnede toe na het woord “heeft”, maar dat woord komt niet voor in de huidige bepaling. De gemachtigde bevestigde dat er sprake is van een materiële vergissing:

> “De bewuste toevoeging van de woorden ‘in afwijking van …’ moet gebeuren in artikel 13, eerste zin, van de eerste paragraaf. De tekst zal in die zin worden aangepast.”

Met die aanpassing kan worden ingestemd.

Artikel 19

6. Artikel 19 van het voorontwerp voegt een derde lid toe aan artikel 31 van het Mediadecreet, op grond waarvan de bepalingen vervat in artikel 33, § 2, tweede tot tiende lid, van het Mediadecreet ook van toepassing zijn op de activiteiten van de interne auditdienst van de VRT. In dat verband moet worden herinnerd aan de opmerkingen die de Raad van State formuleerde in advies 65.697/3.[5]

Artikel 20

7. Het ontworpen artikel 33, § 1/4, van het Mediadecreet (artikel 20 van het voorontwerp) voorziet voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van audits door Audit Vlaanderen in een maximale bewaartermijn van vijftien jaar na afloop van de taken vermeld in paragraaf 1 van dat artikel.

Artikel 5, lid 1, e), AVG bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is. De evenredigheid van de bewaartermijn moet worden beoordeeld ten aanzien van het doeleinde waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt.[6]

De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> “Die uiterlijke bewaartermijn, tot 15 jaar na afloop van de taken van Audit Vlaanderen, conformeert met bewaartermijnen in het Informatiebeheersplan (IBP) van Audit Vlaanderen, die van toepassing zijn op forensische audits.

[5] Zie adv.RvS 65.697/3 van 17 april 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2019 ‘tot uitvoering van artikel 190 van het decreet van 8 juni 2018 houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, opmerkingen 9 tot 11, 13 en 14.

[6] Zie GwH 23 november 2023, nr. 154/2023, B.33.

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

Een forensisch auditdossier dat afgerond is, kan naar het Openbaar Ministerie gestuurd worden. Als er vervolgens activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter ondernomen worden, blijkt het niet onrealistisch te zijn dat, in voorkomend geval, het jaren kan duren vooraleer het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter bij Audit Vlaanderen de (indertijd) aangewende dossierstukken opvordert. Daarentegen kunnen forensische auditdossiers die afgerond zijn ook leiden tot gerechtelijke dagvaarding van Audit Vlaanderen (vanwege een persoon/personen die het voorwerp uitmaakt/uitmaken van een forensische audit), ten gevolge van een claim voor geleden schade naar aanleiding van de forensische audit. Audit Vlaanderen dient uiteraard steeds in de mogelijkheid te blijven om zich op basis van de (indertijd) aangewende dossierstukken te verdedigen tegen dergelijke claims.

Hiermee rekening houdend lijkt het redelijk te zijn om de uiterlijke bewaartermijn, tot 15 jaar na afloop van de taken van Audit Vlaanderen, op te nemen in het ontworpen artikel 33, §1/4, Mediadecreet.

Opstellers wensen in deze context te benadrukken dat de opgenomen termijn van 15 jaar een maximumtermijn betreft. Binnen deze maximale bewaartermijn is het steeds aan de verwerkingsverantwoordelijke (*in casu* Audit Vlaanderen) om de concrete bewaartermijn te bepalen en aan te houden, rekening houdend met de principes van de AVG, en meer bepaald met de principes van ‘minimale gegevensverwerking’ en ‘opslagbeperking’ zoals gewaarborgd door artikelen 5.1, c) en 5.1, e) AVG.”

Met die zienswijze kan worden ingestemd.

Artikel 56

8. Artikel 216, § 4, eerste lid, van het Mediadecreet bepaalt dat de leden van de kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media worden aangesteld voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. Artikel 56 van het voorontwerp voegt aan dat artikel een paragraaf 6 toe dat bepaalt dat de leden van de kamers van de Vlaamse Regulator voor de Media hun functie blijven uitoefenen totdat ze vervangen worden. Door deze toevoeging lijkt het mandaat een feitelijk onbeperkt mandaat te zijn wanneer geen nieuwe vervanging gebeurt. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“De bepaling was bedoeld om onzekerheid te vermijden wanneer de Vlaamse Regering niet tijdig een nieuwe beslissing kan nemen. De opmerking zal ondervangen worden door een maximumtermijn van 6 maanden in te voeren na het aflopen van de benoemingstermijn van 5 jaar.”

Met die suggestie kan worden ingestemd.

Artikel 82

9. Het ontworpen artikel 237/15, § 2, tweede en derde lid, van het Mediadecreet beperkt de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het opstellen van een lijst met aanbieders van videoplatformdiensten als vermeld in artikel 176/3, § 7, van het Mediadecreet tot natuurlijke personen die videoplatformdiensten aanbieden en in het kader van het behandelen van klachten over videoplatformdiensten als vermeld in artikel 176/8, tweede lid, tot natuurlijke

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

personen die een klacht willen uiten over aanbieders van videoplatformdiensten. Wat betreft de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de verwerking van kennisgevingen over het aanbieden van videoplatformdiensten als vermeld in artikel 176/2 van het Mediadecreet, worden evenwel ook de contactpersonen, bestuurders, aandeelhouders, oprichters en personeelsleden opgesomd van rechtspersonen die videoplatformdiensten aanbieden (zie het ontworpen artikel 237/15, § 2, eerste lid, van het Mediadecreet). De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

> "De verwerking van persoonsgegevens werd in deze gevallen beperkt daar, gelet op de categorieën van persoonsgegevens die zullen verwerkt worden, de betrokkenen voornamelijk zullen bestaan uit natuurlijke personen die videoplatformdiensten aanbieden. Identificatiegegevens en contactgegevens van rechtspersonen zullen in deze context in principe niet als persoonsgegevens kunnen beschouwd worden. Dat gezegd zijnde, is het niet uitgesloten dat ook identificatiegegevens van identificeerbare natuurlijke personen van rechtspersonen of eenmanszaken zouden worden verzameld in de context van het betreffende artikel, en kunnen ontwerpers het artikel in die zin aanpassen.
>
> Specifiek wat betreft artikel 176/8, tweede lid (…) lijkt het (…) niet uitgesloten dat ook identificatiegegevens van identificeerbare natuurlijke personen van rechtspersonen of eenmanszaken zouden worden verzameld in de context van het betreffende artikel, en kunnen ontwerpers het artikel in die zin aanpassen."

Met de suggestie van de gemachtigde om de categorieën van betrokkenen in het ontworpen tweede lid en derde lid van artikel 237/15, § 2, van het Mediadecreet uit te breiden tot identificeerbare natuurlijke personen van rechtspersonen of eenmanszaken, naar analogie met het ontworpen artikel 237/15, § 2, eerste lid, van het Mediadecreet kan worden ingestemd.

10. Het ontworpen artikel 237/15, § 3, eerste lid, 5°, van het Mediadecreet bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens betrekking heeft op "gegevens die toelaten te bepalen of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de aanbieder van videoplatformdiensten". Uit de memorie van toelichting blijkt dat hier de volgende gegevens mee worden bedoeld: "gegevens die kunnen aantonen of de aanbieder van videoplatformdiensten overeenkomstig I.18, 4° WER gevestigd is in het Nederlandse taalgebied, of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap horen of een moederonderneming of dochteronderneming heeft die gevestigd is in het Nederlandse taalgebied, of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap horen of deel uitmaakt van een groep en een andere onderneming van een groep gevestigd is in het Nederlandse taalgebied, of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en de activiteiten uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap horen".

Een dergelijk lokalisatiecriterium is belangrijk, in die mate zelfs dat het aangewezen is om het in de ontworpen bepaling zelf op te nemen.

Artikel 97

11. Het ontworpen artikel 237/27, § 4, tweede lid, van het Mediadecreet bepaalt dat de persoonsgegevens die verwerkt zijn in het kader van het archiveren van het aanbod van de VRT in

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡

overeenstemming met artikel 89 AVG permanent kunnen worden bewaard met het oog op archivering in het algemeen belang. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

> "Zoals uiteengezet in de ontwerptekst bewaart VRT de genoemde persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang in het kader van het archiveren van haar aanbod. Deze verwerkingshandelingen hebben betrekking op het kunnen bewaren en ontsluiten van haar audiovisueel archief. Het gaat om de persoonsgegevens die verwerkt zijn in de audiovisuele content die gearchiveerd wordt en, in voorkomend geval, bepaalde metadatering daaromtrent. Om haar publieke opdracht ten volle te kunnen vervullen, moet VRT haar toegang tot dit rijk archief, dat deel uitmaakt van het Vlaamse audiovisuele erfgoed, kunnen verzekeren. Aangezien VRT een belangrijke, actieve rol speelt bij de conservering, digitalisering en annotatie van dit waardevol, historische erfgoed, beroept zij zich voor het genoemde verwerkingsdoeleinde op de archivering in het algemeen belang. Dergelijke archivering draagt immers bij tot de identiteit van de Vlaamse cultuur waarnaar wordt gerefereerd in artikel 6, §2 Mediadecreet."

Met die zienswijze kan worden ingestemd, voor zover het effectief enkel gaat over de audiovisuele inhoud en de ermee samenhangende metadata.

Artikel 109

12. Het aan te nemen decreet treedt volgens artikel 109 van het voorontwerp in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. In beginsel verdient het aanbeveling om de datum van inwerkingtreding van een regeling zo te bepalen dat de rechtzoekenden over voldoende tijd beschikken om van de nieuwe regeling kennis te nemen en er zich naar te richten.

In de memorie van toelichting valt te lezen dat "[o]mdat de wijzingen technisch van aard zijn en geen impact hebben op het medialandschap, belet niets dat dit decreet sneller in werking treedt dan de normale termijn van 10 dagen na publicatie en wordt de inwerkingtreding bepaald op de dag, volgend op die in het Staatsblad".

Gelet op de beperkte impact belet ook niets dat het aan te nemen decreet in werking treedt volgens de gangbare termijn van inwerkingtreding en om bijgevolg artikel 109 weg te laten.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jeroen VAN NIEUWENHOVE

‡LW-BDCYJCCED-HFBFAVT‡